

prima instanță: I. Chirtoaca
instanța de apel: L. Bulgac, G. Dașchevici, S. Gîrbu

dosarul nr. 3ra-129/18

Î N C H E I E R E

21 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Oleg Sternioală

Judecătorii

Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Serviciul Vamal,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Sergiu Tudorean împotriva Serviciului Vamal cu privire la contestarea actelor administrative, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Serviciul Vamal și menținută hotărârea Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău din 15 decembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 05 august 2016 Sergiu Tudorean a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal cu privire la contestarea actelor administrative, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul indică că, la data de 13 iulie 2004 a fost angajat în funcția de inspector al Biroului Vamal Bender.

Menționează că, la data de 17 februarie 2016 în baza contractului individual de muncă a fost angajat în funcția de inspector principal al Serviciului echipe mobile Centru, Direcția servicii operative, pe un termen de 5 ani, începând cu data de 22 februarie 2016 până la 22 februarie 2021, cu o vechime de muncă în organele vamale de 11 ani.

Invocă că, la data de 06 iulie 2016 a făcut cunoștință cu ordinul Serviciului Vamal nr. 718-p din 01 iulie 2016, prin care a fost încetat raportul de serviciu din cauza necorespunderii funcției deținute, fapt constatat de către Comisia de atestare și în lipsă de post inferior vacant, începând cu data de 01 iulie 2016.

Relevă că, pe parcursul activității nu a fost sancționat disciplinar, dimpotrivă a înregistrat indicatori înalți de performanță, fiindu-i acordată diploma de onoare în legătură cu atitudinea conștiincioasă manifestată față de atribuțiile de serviciu și-a

perfecționat nivelul de calificare profesională participând la cursul de instruire continuă în domeniul activității echipelor mobile, iar prin ordinul nr. 2371-p/o din 28 decembrie 2015 este caracterizat ca responsabil, disciplinat și exigent, fapt constatat și prin fișa de atestare din 27 mai 2016.

Notează că, în anul 2015 a fost supus atestării, iar conform prevederilor pct. 4 din Regulamentul cu privire la atestarea colaboratorilor vamali, atestarea colaboratorilor vamali, cu excepția celor care fac parte din efectivul de comandă suprem, se efectuează de regulă o dată la doi ani, dar cel puțin o dată la patru ani.

Sușține că, la data de 21 iunie 2016 a fost supus atestării, în cadrul căreia a răspuns corect la toate întrebările adresate de către Comisia de atestare, însă prin decizia Comisiei centrale de atestare din 21 iunie 2016 și procesul-verbal nr. 03-20-14 s-a decis că nu corespunde funcției deținute, iar un post inferior vacant lipsește.

Afirmă că, în perioada 29 iunie 2016 – 07 iulie 2016 s-a aflat în concediu medical, iar la data de 06 iulie 2016 a făcut cunoștință cu ordinul Serviciului Vamal nr. 718-p din 01 iulie 2016, prin care a fost încetat raportul de serviciu din cauza necorespunderii funcției deținute, fapt constatat de Comisia de atestare și în lipsă de post inferior vacant, începând cu data de 01 iulie 2016.

Invocă că, a fost eliberat din funcție contrar prevederilor art. 86 alin. (1) lit. e) și alin. (2) din Codul muncii, precum și ale art. 43 alin. (2) lit. g) al Legii serviciului în organele vamale, care reglementează că, eliberarea din serviciu poate avea loc din cauza necorespunderii funcției deținute, fapt constatat de Comisia de atestare, în cazul lipsei de post inferior vacant sau al respingerii funcției propuse.

Astfel, consideră că, ordinul nr. 718-p din 01 iulie 2016 este ilegal.

Relevă că, pârâtul prin metodata de eliberare de la serviciul i-a provocat suferințe psihice și fizice, frustrare, stări de neliniște și i-a lezat reputația profesională, cauzându-i un prejudiciu moral pe care îl estimează la suma de 15000 lei.

Solicită anularea ordinului nr. 718-p din 01 iulie 2016 cu privire la încetarea raporturilor de serviciu, restabilirea sa în funcția de inspector principal al Serviciului echipe mobile Centru, Direcția servicii operative, anularea procesului-verbal nr. 03-20-14 al Comisiei de atestare a Serviciului Vamal din 21 iunie 2016 și încasarea de la pârât a salariului pentru absența forțată de la lucru, repararea prejudiciului moral în sumă de 15 000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Pe parcursul examinării cauzei reclamantul și-a concretizat cerințele, solicitând anularea ordinului nr. 718-p din 01 iulie 2016 cu privire la încetarea raporturilor de serviciu, restabilirea sa în funcția de inspector principal al Serviciului echipe mobile Centru, Direcția servicii operative, încasarea de la pârât a salariului pentru absența forțată de la lucru, repararea prejudiciului moral în sumă de 15 000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 15 decembrie 2016 acțiunea a fost admisă parțial, a fost anulat ordinul Serviciului Vamal nr.718-p din 01 iulie 2016 cu privire la încetarea raporturilor de serviciu, a fost restabilit Sergiu Tudorean în funcția de inspector principal al Serviciului echipe mobile Centru, Direcția servicii operative și au fost încasate de la Serviciul Vamal în beneficiul lui

Sergiu Tudorean salariul mediu lunar pentru absența forțată de la lucru, precum și suma de 7 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prima instanță, dispunând anularea ordinului pârâtului nr. 718-p din 01 iulie 2016 și restabilind reclamantul în funcția de inspector principal al Serviciului echipe mobile Centru, Direcția servicii operative, și-a argumentat concluzia prin faptul că, reclamantul a fost concediat în legătură cu constatarea faptului că, nu corespunde funcției deținute, însă pârâtul nu a prezentat probe care ar confirma respectarea procedurii de concediere a reclamantului, și anume că i-a propus o funcție inferioară, făcând trimitere la prevederile art. 86 alin. (1) lit. e) din Codul muncii și art. 43 alin. (2) lit. g) al Legii nr. 1150 din 20 iulie 2000 cu privire la serviciul în organele vamale.

Admițând cerința de încasare a salariului restant pentru perioada de absență forțată de la lucru, până la pronunțarea hotărârii judecătorești, prima instanță a făcut trimitere la prevederile art. 90 alin. (1) și (2) lit. a) din Codul muncii și ale art. 48 alin. (4) al Legii cu privire la serviciul în organele vamale.

Prima instanță, admițând parțial cerința cu privire la repararea prejudiciului moral, a reiterat că, suma de 7 000 lei este suficientă de a compensa prejudiciul moral cauzat reclamantului prin ordinul de concediere.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2017 a fost respins apelul declarat de către Serviciul Vamal și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 26 decembrie 2017 Serviciul Vamal a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului indică că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept și, anume, a fost interpretată în mod eronat legea și au fost apreciate unilateral probele, fără a fi luate în considerație argumentele invocate de către Serviciul Vamal, mai mult, soluția instanței nu este motivată în sensul art. 241 alin. (5) CPC.

Menționează că, prin ordinul nr. 718-p din 01 iulie 2016 intimatul a fost eliberat din funcția publică cu statut special, funcție publică de execuție – inspector principal în temeiul art. 43 alin. (2) lit. g) al Legii serviciului în organele vamale nr. 1150 din 20 iulie 2000.

Invocă că, instanța de apel a interpretat în mod eronat legea concluzionând că, funcțiile inferioare inspectorului principal sunt - inspector superior și inspector, deoarece conform Clasificatorului unic al funcțiilor publice, aprobat prin Legea nr. 155 din 21 iulie 2011, funcția deținută de către intimat face parte din categoria funcțiilor publice de execuție, care este cea mai inferioară categorie de funcții publice, prevăzute de art. 7 alin. (1) al Legii nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, iar conform art. 4 alin. (2) din Lege, prevederile acesteia se aplică funcționarilor publici cu statut special (colaboratorilor serviciului diplomatic, serviciului vamal...), în partea care nu este reglementată de legi speciale.

Sușține că, Serviciul Vamal era în imposibilitate de a-i propune intimatului o funcție inferioară, deoarece acesta a fost eliberat din funcția publică cu statut special, funcție publică de execuție – inspector principal, care este cea mai inferioară categoriei de funcții publice.

Referitor la cerința privind repararea prejudiciului moral, invocă că, intimatul nu a prezentat probe ce confirmă cauzarea suferințelor prin emiterea ordinului contestat, iar suma solicitată constituie o sursă de îmbogățire fără justă cauză.

Prin referința depusă la data de 23 ianuarie 2018 Sergiu Tudorean a solicitat respingerea recursului ca neîntemeiat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele cauzei nu poate fi stabilită cu certitudine momentul comunicării deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră

că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Serviciul Vamal nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Serviciul Vamal asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Serviciului Vamal ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Serviciul Vamal se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic